

Κεφάλαιο 3

Η επανάσταση στην Πελοπόννησο

Τον Μάρτιο του 1821 ξεκίνησε η επανάσταση στην Πελοπόννησο. Η αριθμητική υπεροχή των Ελλήνων στην περιοχή και η ύπαρξη πολλών στελεχών της Φιλικής Εταιρείας ήταν δύο από τους βασικούς λόγους που βοήθησαν τους επαναστατημένους Έλληνες να σημειώσουν τις πρώτες τους επιτυχίες.

▲ Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός υψώνει το λάθαρο της Επανάστασης στην πλατεία του Αγίου Ανδρέα της Πάτρας, χωγραφικός πίνακας του Lapparini, Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο

τέλη του 1820

Μάρτιος 1821

Ιούνιος 1821

Οι επαναστάτες
οργανώνονταιΗ Επανάσταση
ξεκινάΠρώτες επιτυχίες
των Ελλήνων

Η επανάσταση στην Πελοπόννησο

Ηεπιδογή της Πελοποννήσου ως μιας από τις βασικές περιοχές όπου θ' άρχισε η Επανάσταση του 1821, δεν ήταν τυχαία, καθώς σ' αυτήν οι Έλληνες υπερτερούσαν αριθμητικά. Επίσης, αρκετοί ένοπλοι Τούρκοι της Πελοποννήσου είχαν μετακινηθεί στην Ήπειρο για να πολεμήσουν τον Αλή Πασά. Άλλοι ευνοϊκοί παράγοντες ήταν το ορεινό έδαφός της, η απόστασή της από την Κωνσταντινούπολη και ιδίως η ευρεία εξάπλωση της Φιλικής Εταιρείας στους προκρίτους και τους κληρικούς του τόπου.

Στα τέλη του 1820 και στις αρχές του 1821 οι Φιλικοί Παπαφλέσσας και Κολοκοτρώνης έφτασαν στην Πελοπόννησο και συνεργάστηκαν με τους πρόκριτους και τους αρχιερείς της περιοχής για το συντονισμό του Αγώνα. Ο αρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαίος ή Παπαφλέσσας διέτρεξε την ύπαιθρο, μεταφέροντας με ενθουσιασμό το μήνυμα της Μεγάλης Επανάστασης και της αποτίναξης του οθωμανικού συγού. Ο οπλαρχηγός Θεόδωρος Κολοκοτρώνης πάλι, παλιός κλέφτης και αξιωματικός βρετανικών και γαλλικών στρατιωτικών σωμάτων στη Επτάνησα, πέρασε στη Μάνη ξεσκώνοντας τους Έλληνες.

Οι κινήσεις αυτές ανησύχησαν τους Τούρκους, οι οποίοι κάλεσαν προληπτικά τους αρχιερείς και τους προεστούς στην Τριπολίτσα (Τρίπολη). Όσοι από αυτούς πήγαν, φυλακίσθηκαν. Οι υπόλοιποι πραγματοποίησαν σύσκεψη στις 10 Μαρτίου στη μονή της Αγίας Λαύρας και στη συνέχεια επέστρεψαν στις επαρχίες τους για να στρατολογήσουν παλικάρια.

Η Επανάσταση ξεκίνησε τον Μάρτιο του 1821 στην Πελοπόννησο, με επιθέσεις εναντίον οχυρωμένων Τούρκων στα Καλάβρυτα και στη Βοστίσα (Αίγιο). Στις 23 Μαρτίου παραδόθηκε στους Έλληνες η Καλαμάτα και άρχισε η πολιορκία των κάστρων, όπου κατέφευγαν οι Οθωμανοί. Έλληνες που είχαν συγκεντρωθεί στην Πλάτρα, ύψωσαν τη σημαία της Ελευθερίας και ψήφισαν επαναστατική επιτροπή με ηγέτη τον μπροπολίτη Παλαιών Πατρών Γερμανό. Τον επόμενο μήνα οι Τούρκοι νικήθηκαν ακόμη μία φορά στο Λεβίδι της Αρκαδίας.

Με την εξάπλωση της Επανάστασης σε ολόκληρη την Πελοπόννησο φάνηκε ότι χρειαζόταν ένα συντονισμένο σχέδιο, καθώς δεν αρκούσε ο πρωισμός των οπλαρχηγών, που πολεμούσαν χωρίς να έχουν επαφή μεταξύ τους. Την ηγεσία των ενόπλων ανέλαβε τότε ο Κολοκοτρώνης. Αυτός έκρινε αναγκαία για την επιτυχία της Επανάστασης την κατάληψη της Τριπολίτσας, που ήταν το διοικητικό και στρατιωτικό κέντρο της Πελοποννήσου, κι έπειτα των υπολοίπων φρουρίων.

Τον Ιούνιο του 1821 έφτασε στην Πελοπόννησο και ο Δημήτριος Υψηλάντης, στη θέση του φυλακισμένου αδελφού του Αλέξανδρου, για να αναλάβει την αρχηγία της Επανάστασης. Με τη βοήθεια Επτανήσιων εθελοντών, οι εξεγερμένοι Έλληνες κατέλαβαν τη Μονεμβασία και το Νεόκαστρο. Η Επανάσταση είχε σημειώσει τις πρώτες επιτυχίες της.

❖ Γλωσσάρι

Στρατολογή: Συγκεντρώνω, συναθροίζω στρατεύσιμους.

Μονεμβασία, Νεόκαστρο: Κάστρα στη Νότια Πελοπόννησο. Το Νεόκαστρο αποκαλείται και Ναυαρίνο.

Οι πηγές αφηγούνται...

1. Διάλογος Οθωμανών και Ελλήνων παραμονές της Μεγάλης Επανάστασης του 1821

Σεχ Νετούπη Εφέντης: «Πείτε μας, μα τον Θεό σας, τι πράγματα είναι αυτά και ποια τα αίτια; Είστε μόνο εσείς οι Πελοποννήσιοι ή όλη η φυλή σας; Έχετε κανέναν αρχηγό; Στηρίζεστε σε κανένα ηγεμόνα; Αυτός θα σας εξουσιάζει ή θα μείνετε μόνοι σας ζητώντας μόνο βοήθεια από αυτόν τον αφέντη;».

Γερμανός: «Εμείς, μη μπορώντας πλέον να υπομένουμε τα τόσα δεινά που υποφέραμε από εσάς, αποφασίσαμε αυτό και η Ευρώπη βλέποντας το δίκαιο μας αποφάσισε να μας βοηθήσει».

Σεχ Νετούπη Εφέντης: «Πολύ καλά όλα αυτά αλλά στηρίζεστε σε κανένα ηγεμόνα;».

Αναγνωστόπουλος: «Αγάδες, σύμφωνα με το γράμμα, που χθες βράδυ γράψατε στον ενδοξότατο Πετρόμπεη, στο οποίο απενθύνετε και ασπασμούς στον υψηλότατο πρίγκιπα Υψηλάντη και με το οποίο μας καλέσατε σε συνομιλία, ο Πρίγκιπας δεν παρέλειψε να συγκαλέσει αμέσως γενικό συνέδριο όλων των προυχόντων που βρίσκονται εδώ. Με αυτούς αποφασίστηκε να θλυμηθεί εδώ και να ακούσουμε τα προβλήματά σας. Έχουμε την εξουσιοδότηση να αποφασίσουμε και να επικυρώσουμε κάθε συμφωνία. Λοιπόν, με την προσταγή του Πρίγκιπα και τη θεληση όλων ήλθαμε. Εγώ στάλθηκα εκ μέρους του για να βεβαιώσω όλους τους αγάδες και κάθε Μουσουλμάνο ότι τους υπόσχεται ασφάλεια ζωής, τιμής και περιονίας και εν γένει κάθε συμφωνία που θα γίνει θα θεωρείται ως νόμος απαράβατος από μέρους της Υψηλότητάς του. Επιπρόσθετα βεβαιώ την ενδοξότητά σας ότι μπορείτε ελεύθερα να εκφέρετε τη γνώμη σας στους ευγενέστατους άρχοντες και καπετανάους, διότι με τη σύμφωνη απόφαση του Πρίγκιπα και της πατρίδας εστάλησαν με πληρεξούσιότητα. Για το ζήτημα δε, αν στηρίζομαστε σε κάποια δύναμη, από τη διήγηση που θα σας κάμω κρίνετε μόνοι σας. Από τη Ρωσία όχι μόνο μεγάλος άνθρωπος αλλά ούτε μικρός δεν μπορεί να βγει χωρίς ο αυτοκράτορας να το γνωρίζει. Ο πρίγκιπας Αλέξανδρος Υψηλάντης, ένας άνδρας τόσο μεγάλος, πέρασε από τη Ρωσία φανερά στη Βλαχία, εξέδωσε προκήρυξη, με την οποία προσκάλεσε όλους τους Έλληνες να πάρουν τα άρματα αποφασισμένοι είτε να ελευθερώσουν την πατρίδα τους είτε να πεθάνουν. Μόλις λοιπόν οι Έλληνες όλοι άκουσαν τη φωνή του αρχιστρατήγου τους, πήρε και η Πελοπόννησος τα άρματα».

Ιωάννου Φιλήμονος, Δοκίμιον Ιστορικόν περὶ τῆς ελληνικῆς επαναστάσεως, τόμ. 4, Αθήνα 1861, σσ. 209-210.

(Απόδοση στα νέα ελληνικά)

2. Προετοιμασία της Επανάστασης

«Από τις αρχές Ιανουαρίου του 1821, αφού τα πάντα ωρίμασαν, άρχισαν οι Έλληνες και επέστρεφαν στα σπίτια τους από τα ξένα, από τη Ρωσία, Βλαχία, Μολδαβία, Κωνσταντινούπολη, Σμύρνη και από τα άλλα μέρη για να λάβουν μέρος στον αγώνα για την πατρίδα, την ημέρα που αποφασίστηκε από τους απεσταλμένους της Εταιρίας. Μόλις έφταναν στα χωριά ή στις πόλεις τους διαδιδόταν η ιδέα της Επανάστασης σε όλους τους συγγενεῖς και τους γείτονές τους. Οι αρχιερείς συνανινύσσαν οι λειτές να διαβάζουν στις εκκλησίες παρακλήσεις νύκτα και μέρα προς τον Θεό για να ενισχύσει τους Έλληνες στον μελλοντικό αγώνα και, όσον αφορά στους άλλους κληρικούς, συνανινύσσαν να προτρέπουν κατά την εξομολόγηση τους Έλληνες στην επανάσταση και να τη θεωρούν ως θρησκευτικώς εγκεκριμένη, διότι ο Θεός όλους τους ανθρώπους τους έπλασε ελεύθερους. Οι πνευματικοί από την πλευρά τους, τους παρακινούσσαν σε επανάσταση, διότι οι Έλληνες είχαν τόσο πολύ εξασθενήσει από την τυραννία και η θρησκεία τόσο πολύ είχε χαντακώσει τον απλό όχλο, ώστε οι ανθρώποι είχαν τον φόβο του Άδη αν σκότωναν Τούρκο, διότι πίστευαν ότι ο Θεός θα τους τιμωρήσει και ότι θα λογοδοτήσουν για την πράξη τους. Άλλα ο κλήρος τους έβγαλε από την πλάνη αυτή καθώς θλαβε πρώτος τα όπλα».

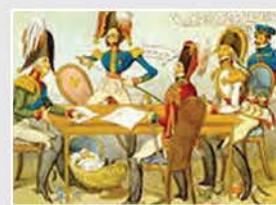
Φώτιου Χρυσανθακόπουλου ή Φωτάκου, Απομνημονεύματα περὶ τῆς Ελληνικῆς Επαναστάσεως, τόμ. 1, επιμέλεια Τάσου Γριτσόπουλου, Αθήνα 1974, σσ. 52-53.

(Απόδοση στα νέα ελληνικά)

Ματιά στο παρελθόν

Το Συνέδριο της Βερόνας

Το τέταρτο συνέδριο της Ιερής Συμμαχίας πραγματοποιήθηκε από τις 20 Οκτωβρίου έως τις 14 Δεκεμβρίου του 1822 στη Βερόνα της Ιταλίας. Αντιπροσωπεία των επαναστατημένων Ελλήνων με επικεφαλής τον Παλαιών Πατρών Γερμανό, τον Γεώργιο Μαυρομιχάλη, τον Ανδρέα Μεταξά και τον Φιλέλληνα Γάλλο πλοίαρχο Ζουρντέν μετέβη στην ιταλική πόλη, προκειμένου

Γελοιογραφία των εργασιών του Συνέδριου της Βερόνας

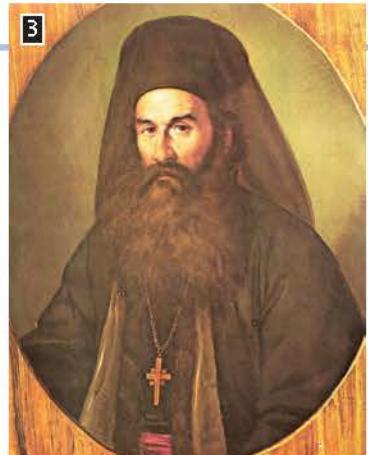
να εκθέσει τις ελληνικές θέσεις, αλλά δεν έγινε δεκτή από τους συνέδρους. Το συνέδριο καταδίκασε την ελληνική Επανάσταση, τη χαρακτήρισε όμως ως «μεγάλο πολιτικό γεγονός». Ήταν η τελευταία φορά που η Ιερή Συμμαχία εμφανίσθηκε ενωμένη ως προς το Ελληνικό Ζήτημα.

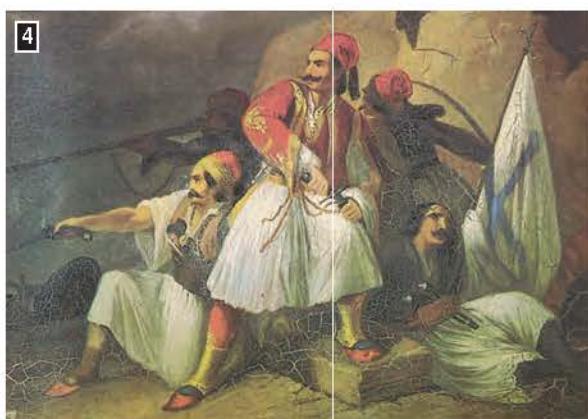
▲ Ο Δημήτριος Υψηλάντης

▲ Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

▲ Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός

▲ Θεόδωρος Βρυζάκης, πολεμική σκηνή, Αθήνα, Εθνική Πινακοθήκη

►
Οι επαναστατικές εστίες στην Πελοπόννησο

☞ Ερωτήματα

- Ποιοι ήταν οι πρωταγωνιστές στην έναρξη της επανάστασης στην Πελοπόννησο;
- Με βάση τα κείμενα των πηγών, ποια ήταν η κατάσταση που επικρατούσε στους υπόδουλους Έλληνες παραμονές της Επανάστασης;

Κεφάλαιο 7

Η άλωση της Τριπολιτσάς

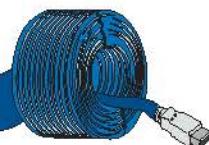
Οι Έλληνες επαναστάτες στην Πελοπόννησο με επικεφαλής τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη αποφάσισαν να πολιορκήσουν την Τριπολιτσά, που ήταν η στρατιωτική έδρα των Τούρκων στην περιοχή. Η άλωσή της, τον Σεπτέμβριο του 1821, τόνωσε το ηθικό των Ελλήνων.

▲ Η ελληνική σημαία υψώνεται στην Τριπολιτσά, ζωγραφική αναπαράσταση από τον Πέτερ Φον Εσ

Απρίλιος 1821

23 Σεπτεμβρίου 1821

Ξεκινά η πολιορκία
της ΤριπολιτσάςΆλωση
της Τριπολιτσάς

Mε το ξέσπασμα της Επανάστασης του 1821 στην Πελοπόννησο, ο Χουρσή Πασάς έστειλε 3.500 στρατιώτες να υπερασπιστούν την Τριπολίτσα (Τρίπολη), όπου είχε και την οικογένειά του.

Οι επαναστατημένοι Έλληνες πάλι, αφού κατέλαβαν την Καλαμάτα, έκαναν σύσκεψη για τις παραπέρα ενέργειές τους. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης πρότεινε να πολιορκήσουν την Τριπολίτσα, που ήταν τη κεντρική διοικητική, εμπορική και στρατιωτική έδρα των Τούρκων στην Πελοπόννησο. Πίστευε πως αν οι Έλληνες κατόρθωναν να την κυριεύσουν, θα αποδυναμώνονταν και τα υπόλοιπα κάστρα της περιοχής. Έτσι, επαναστάτες με επικεφαλής τον Κολοκοτρώνη κινήθηκαν προς την Τριπολίτσα, έσπιαν στρατόπεδα στα βουνά γύρω από αυτήν και τη πολιορκία άρχισε. Μετά την ήπα των Τούρκων στο Βαλτέτσι, κοντά στην Τριπολίτσα, οι Έλληνες αγωνιστές μπόρεσαν να προωθηθούν πιο κοντά στην πόλη.

Στην πολιορκία συμμετείχε και ο Δημήτριος Υψηλάντης, που είχε αναλάβει την αρχηγία του Αγώνα, ενώ τα τέσσερα κεντρικά στρατόπεδα διηύθυναν ο Κολοκοτρώνης, ο Αναγνωσταράς (Αναγνώστης Παπαγεωργίου), ο Παναγιώτης Γιατράκος και ο Πετρόμπενης Μαυρομιχάλης. Επίσης, είχαν σταλεί ελληνικές δυνάμεις στα Μέγαρα, για να εμποδίσουν τουρκικές ενισχύσεις να φτάσουν στην Τριπολίτσα από την Αθήνα.

Όσο περνούσε ο καιρός, η πολιορκία γινόταν πιο στενή. Στην πόλη τα τρόφιμα λιγότεφων και άρχισε η δικόνοια. Η Τριπολίτσα έπεσε στα χέρια των επαναστατών στις 23 Σεπτεμβρίου του 1821. Ακολούθησαν σφαγές και λεπλασίες. Οπλισμένοι οι Έλληνες, μπήκαν στην πόλη κτυπώντας τους Τούρκους, που οχυρώθηκαν στα σπίτια τους. Οι Οθωμανοί που κλείστηκαν στον κεντρικό πύργο, τη Μεγάλη Τάπια, παραδόθηκαν έπειτα από τρεις ημέρες από έλλειψη νερού.

Η άλωση της Τριπολίτσας, έδι μίνες από την έναρξη της Επανάστασης, ήταν ιδιαίτερα σημαντική, καθώς είχε συντρίβει τη βασική στρατιωτική βάση του οθωμανικού στρατού στην Πελοπόννησο και κιλιάδες τουρκικά όπλα πέρασαν στην κατοχή των Ελλήνων, τονώντας το ηθικό τους. Οι εξεγερμένοι πίστεψαν πια πως οι Τούρκοι δεν ήταν ακατανίκητοι. Στη συνέχεια, οι νικητές της Τριπολίτσας στράφηκαν στα περιφερειακά κάστρα της Πελοποννήσου, για να τα πολιορκήσουν.

❖ Γλωσσάρι

Τριπολίτσα: Σημαντικό διοικητικό, στρατιωτικό και οικονομικό κέντρο της Πελοποννήσου. Η Τριπολίτσα αποτελούσε μεγάλη πόλη για τα δεδομένα της εποχής με χριστιανικό, μουσουλμανικό και εβραϊκό πληθυσμό. Σήμερα η πόλη ονομάζεται Τρίπολη.

Ὡς Οι πηγές αφηγούνται...

1. Αφιξή του Αγγλου Φιλέλληνα Τόμας Γκόρντον στο ελληνικό στρατόπεδο της Τριπολιτοάς (μέσα Αυγούστου 1821)

«Τότε ο Ιγγλέζος, δακρύσας, εφώναξεν: Εντυχής εγώ όπου είδον με τους οφθαλμούς μου, όσα ανεγίγνωσκον και ήκουν από τους προγόνους μου και από την ιστορίαν. Μακάριος και συ, Υψηλάντα, είπεν εις τον πρίγκιπα. Σύ είσαι ο Λεωνίδας επί της κεφαλής των Σπαρτιατών και ο Θεμιστοκλής και Μιλτιάδης και Περικλής επάνω των Αθηναίων».

Γ. Σακελλαρίου, Φιλική Εταιρεία, Οδησσός 1909, σσ. 253-255. Η πηγή περιέχεται στη μελέτη του Απόστολου Βακαλόπουλου, Επιλεκτικές βασικές ιστορικές πηγές της ελληνικής επαναστάσεως, τόμ. 1, Θεσσαλονίκη 1990, σ. 245.

2. Ο Κολοκοτρώνης μιλά για την Επανάσταση και τους αγωνιστές

«Μίαν φοράν, όταν επήραμεν το Ναύπλιον, ήλθε ο Αμύλτων να με ιδή, μου είπε ότι: «Πρέπει οι Έλληνες να ζητήσουν συμβιβασμόν, και η Αγγλία να μεσίτεύσῃ». Εγώ του αποκρίθηκα, ότι: «Αυτό δεν γίνεται ποτέ, ελευθερία ή θάνατος. Εμεις καπιτάν Αμύλτων, ποτέ συμβιβασμόν δεν εκάμαμεν με τους Τούρκους. Άλλους έκοψε, άλλους εσκλάβωσε με το σπαθί και άλλοι, καθώς εμεις, εζόνσαμε ελεύθεροι από γενεά σε γενεά. Ο βασιλεύς μας εσκοτώθη, καμμία συνθήκη δεν έκαμε, η φρουρά του είχε παντοτεινόν πόλεμον με τους Τούρκους και δύο φρουρία ήτον πάντοτε ανυπότακτα». Με είπε: «Ποια είναι η βασιλική φρουρά του, ποία είναι τα φρούρια;». «Η φρουρά του βασιλέως μας είναι οι λεγόμενοι Κλέφται, τα φρούρια η Μάνη και το Σούλι και τα βουνά». Ήταν δεν με ωμιλήσε πλέον.

Ο κόσμος μας έλεγε τρελλούς. Ήμεις αν δεν είμεθα τρελλοί δεν εκάμαμεν την επανάστασιν, διατί θέλαμεν συλλογισθή πρώτον διά πολεμοφόδια, καβαλαρία μας, πυροβολικό μας, πυριτοθήκαις μας, τα μαγαζά μας, ηθέλαμεν λογαριάσει την δύναμιν την εδική μας, την τούρκικη δύναμη. Τώρα οπού ενικήσαμεν, οπού ετελειώσαμεν με καλά τον πόλεμό μας, μακαριζόμεθα, επαινώμεθα. Αν δεν ευτυχούσαμεν ηθέλαμεν τρώγει κατάρας, αναθέματα».

Κολοκοτρώνη Απομνημονεύματα, Καταγραφή Γ. Τερτσέτη, επιμέλεια Τάσος Βουρνάς Αθήνα 1983, σ. 178.

Ματιά στο παρελθόν

Οι εφημερίδες στην Επανάσταση

Η έκδοση εφημερίδων γνώρισε μεγάλη άνθιση την περίοδο της Μεγάλης Επανάστασης του 1821. Συνδέθηκε, μάλιστα, με την υπεράσπιση των εθνικών δικαιών και την ενημέρωση των ξένων για την ελληνική υπόθεση. Το πρώτο Εθνικό Τυπογραφείο λειτούργησε στην Αίγινα. Από την πλούσια εκδοτική δραστηριότητα της εποχής αξίζει να εστιάσουμε στην «Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος», την πρώτη ουσιαστικά επίσημη ελληνική εφημερίδα καθώς και στα «Ελληνικά Χρονικά», τα οποία εξέδιδε στο Μεσολόγγι ο Ελβετός Φιλέλληνας Ιάκωβος Μάγερ. Η εφημερίδα του Μάγερ διέκοψε την κυκλοφορία της στις αρχές του 1826, λόγω της καταστροφής των εγκαταστάσεών της από τουρκικό βλήμα.

▲ Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

▲ Ο Κολοκοτρώνης παρατηρεί τους άνδρες του που διασκεδάζουν, σύνθεση του Πέτερ φον Έσ

▲ Μνημείο της μάχης στο Βαλτέτσι

▲ Μνημείο των Ήρωών στην Πλατεία Άρεως στην Τρίπολη

☞ Ερωτήματα

- Για ποιονς λόγους ήταν σημαντική η άλωση της Τρίπολης από τους Έλληνες;
- Με βάση την Πληγή 2, γιατί ο κόσμος έλεγε τρελούς τους Έλληνες επαναστάτες;